

Golfentusiasten

MEDLEMSBLAD STAVANGER GOLFKLUBB
UTGAVE NR.2 HØST 2026

FOTO: ELLEN JEPSON

Einar Kjetilstad og Tomine Sel etter premieutdelingen i Srixon Tour Finale.

Finalevinnerne

I selveste jubileumsåret fikk vi nesten uventet stor uttelling i de to store NGF-turneringene klubben arrangerte. I **Srixon Tour Finale** i september var vi på topp i to av fire klasser, med seire til **Tomine Sel** (U19) og **Einar Kjetilstad** (U15). I **NM Lag** i juli ble det strålende sølvplasser til herre- og damelaget. Les mer om dette og alt det kjekke som har gått for seg i årets sesong på de neste sidene.

Over 200 deltakere fra 10 ulike klubber: Stavanger, Randaberg, Sandnes, Sola, Ognå, Egersund, Jæren, Narvik, Preikestolen og Miklagard stilte på tee. Petter Mikalsen styrer starten som gikk kontinuerlig fra 08.00 til 15.30.

Den største gleden vi kan ha det er å gjøre andre glad.

- Oppslutningen om årets veldedighetsturnering, lørdag 23. mai, betyr at vi kan gi kritisk syke barn en opplevelse de har ønsket seg, i en tid der de trenger det mest, og som kan ha varig virkning på både barna selv og familiene deres.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Dette er en turnering som er kommet for å bli, sier markeds-sjef Kim Sem-Henriksen, som hadde ideen og har ansvaret for opplegget.

- Jeg hadde en idé om at en klubb av vår størrelse bør ta seg tid til en veldedig innsats. Tanken slo meg i 2022, men da var det umulig på grunn av koronapandemien. Vi fikk gjennomført den første i 2023, slik at dette er fjerde gang.

- Mye arbeid i forberedelsene, men veldig gøy og givende, sier Kim Sem-Henriksen

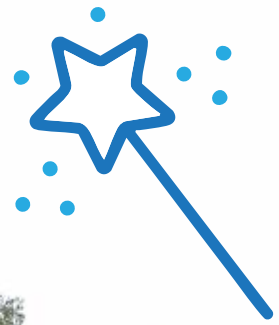
204 deltakere i år

I år hadde 204 spillere meldt seg på.

- Takket være spillerne og sponsorene – energiselskapet Keystone sammen med ConocoPhillips, Olivida, Fiske-torget, Intersport, FootJoy, Sams Sandwichbar, Tim's proshop og faktisk hele vår klubb kunne vi overrekke 133 472 kroner til stiftelsen **MAKE-A-WISH**.

- Tidligere har vi støttet Barnekreftforeningen. Nå skifter vi stiftelse hvert år.

Forts. neste side

Litt grått i luften, men stor stemning på teeboksen der veddemål om greentreff var innsatsen. Her fra hull tre med **MAKE-A-WISH**-stand.

MAKE-A-WISH baserer seg på frivillig innsats, enten det nå gjelder å samle inn penger, velge ønsker som skal bli oppfylt, eller være til stede når håp får liv. Frivillige hjelpere leverer en uvurderlig innsats, og vi får også melding etterpå om hvordan pengene ble brukt. Vi tar gjerne mot innspill fra medlemmene våre om stiftelser som kan bruke et slikt tilskudd best mulig. Sammen med turneringens største sponsor, Keystone, pleier vi å velge en stiftelse og organisere neste års innsats i oktober-november, forteller Kim.

- Vi tar ingen greenfee den dagen

Vi tar kontakt med alle klubbene i regionen og ber dem hjelpe oss med å spre kunnskap om at medlemmer kan oppleve vår strålende bane og spille for en god sak. Den dagen tar vi ingen greenfee.

Startkontingenten er 400 kroner, og prisen hjelper oss å tiltrekke mange tilreisende. I likhet med Tims proshop lager mange sponsorer egne opplegg, med premiering, på forskjellige hull.

Hele dagen er utpreget sosial. Turneringen blir spilt som four-ball, og de to beste scorene for hvert hull teller for laget, sier Kim.

Det er jo imponerende hvilke beløp som kommer inn. Men hvorfor var summen i 2025 (305 250 kroner) i en særklasse?

-Det var fordi opplegget også omfattet en bankett om kvelden, forteller Kim. - Vi tar selvfølgelig imot alle ideer. Dette prosjektet er avhengig av et raust samarbeid mellom oss, lokal-samfunnet og alle sponsorene.

Keystone hadde masse goodies med seg på lasteplanet mellom hull 14, 15 og 16.

Mellom hull 10 og 14 ble det servert deilig suppe.

Make-A-Wish

MAKE-A-WISH Norge er en veldedig, frivillighetsbasert stiftelse. Den jobber for å oppfylle det innerste ønsket til barn og unge mellom tre og 18 år som lever med kritiske eller livstruende sykdommer. Stiftelsens overordnede mål er å skape **håp, styrke og glede**. Tanken bak arbeidet er at det å få oppfylt en stor drøm – enten det er en spesiell reise, å møte et idol eller å få en unik gave – gir barna et etterlengtet pusterom fra sykehushverdagen og behandlinger. **Dette bidrar til å styrke barnas mentale helse og motstandsdyktighet i kampen mot sykdommen.** Arbeidet utføres i nært samarbeid med medisinsk personell og drives i stor grad av frivillige team rundt om i landet. Som en del av **MAKE-A-WISH International**, har **MAKE-A-WISH Norge** sterk tilknytning til den globale bevegelsen som strekker seg over 50 land.

Bildet t.v.: **MAKE-A-WISH Norge**, representert ved Susann Berg (t.h.), får overrakt den store sjekken på hull 18. I midten Kim Sem-Henriksen (SGK) og t.v. Camilla Riveland (Keystone).

På standen til **MAKE-A-WISH Norge** på hull tre står Sina Berg, Ella Svensvik og Stine Fosshei.

Det går unna på hull 10 der Mads Reinkjøp (i midten) gjør det han kan for å "lokke" spillerne til å vedde på greentreff.

Kjære leser,

Vår lille redaksjon har alltid nok stoff å velge i: det gjelder å prioritere, finne hva som kan vente. Mot slutten av en tettpakket sesong prøver vi selvfølgelig å produsere et slikt spenn av saker at alle medlemmene kan finne noe som interesserer dem, uansett alder, ferdighet og holdning.

Noe av spennet går frem av to av historiene som Ellen forteller: på den ene siden om den utrolig tilpasningsdyktige tjelden som kan produsere fullstendig kamuflerte egg, og på den andre om det "nye" instrumentet FieldScout som hjelper banemannskapene å stille greenene optimalt. Vi er privilegert som kan ta for gitt at banen er til de grader velpleid, og attpå til at hele anlegget blir stadig bedre og mer omfattende. Dette er selvfølgelig også et element når Norges Golfforbund stoler

på at Stavanger Golfklubb har alle forutsetninger for å arrangere også store, nasjonale turneringer på strålende vis – som denne gangen, Lag-NM i juli og Srixon Tour Finale i slutten av september.

Et annet viktig poeng er at klubben blir stadig yngre, nå som så mange nye barn og unge voksne kommer inn. Da gjelder det å hjelpe nykommerne til å bli integrert og oppleve det store fellesskapet i klubben, samtidig som vi prøver å møte alle kategorier på en god måte, fra hobbyspillere til dem som trener iherdig og systematisk for å bli best mulig.

Derfor er det veldig kjekt å se at nå kommer de yngste sterkt inn. Klubben har jo helt siden 1970-årene satset også på å bringe fram junior- og elitepillere. De siste årene har det som

følge av frafallet av barn og unge under pandemien, vært tynt – men i år var det imponerende å se hvor mange av de kommende unge som nærmer seg å kunne utfordre veteranene i klubbmesterskapet.

Mange lesere vil forhåpentligvis også sette stor pris på vår årlige velledighetsturnering, den som nå går under navnet til hovedsponsor Keystone. Det at vi kan vie en runde til å hjelpe til å finansiere at alvorlig syke barn får et ønske oppfylt, kan jo være en dobbel glede.

Da ønsker vi dere alle en god høst og vinter – og som alltid tar vi mer enn gjerne imot alle kommentarer, enten det nå er ris, ros, eller andre innspill.

Det er bare å ta kontakt med oss

– Ellen Jepson, Geir Haug, og Nina Tjomsland.

Siste dag og singelrunder i NM Lag 2026. Vår egen Renate Grimstad (i rosa) følger med på putten til Cecilie Øyri (Sola Golf klubb).

-Et flott mesterskap!

Siste dag og singelrunder: Petter Mikalsen holder flagget på hull 18 (som han fikk par på) og endte opp med 67 slag for runden.

Gerd Solerød, Norges Golfforbunds "tournament director", strålte da Lag NM, 17–19 juli, var vel over: "– Dette har vært et flott mesterskap!" Hun vet av lang erfaring at klubben kan håndtere forbundets store og krevende arrangementer, som nå da landets 14 beste herrelag og åtte beste damelag konkurrerte om titlene. Losbys herrer og Fanas damer vant – mens begge våre egne lag endte med sølv.

Gerd Solerød

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Knivingen var sylskarp, helt til siste slutt. Da vår klubb var sikret to sølv og Sola Golfklubb to bronse, gikk takkene i alle retninger – til deltakere, arrangører, banemannskaper, funksjonærer, shop og kafé, trenere, frivillige. Og etter alle de varme, tørre ukene vi hadde hatt, var det utrolig at bane-

mannskapene hadde klart å holde banen så grønn, med bare noen få brune flekker.

Mesterskapet omfatter tre grener: de to første dagene spilles både four-some og fourball. I **foursome** konkurrerer de som lag med to spillere. De bruker bare én ball, slår

Forts. neste side

Ella Ingebretsen slår ut på hull 14 lørdagen (runde fire/fourball). Medspiller Tomine Sel (t.v.) følger spent med.

annenhver gang og slår ut på annen-
hvert hull. I **fourball** spiller de som
lag med to og slår hver sin ball.
Søndagen spiller de **individuelle
singelrunder**, slik at alle spillernes
resultater teller i lagkonkurransen.

Losby vant med tre slag

I herreklassen kunne altså laget fra
Losby – Emil Børrestuen Herstand,
Herman Huus, Sebastian Eidsæther
Syr, Iver Sokhan-Sanj og Nikolaj

Holm – hente pokalen med seg hjem,
da de endte tre slag foran Stavanger
Golfklubb og fire foran Sola Golfklubb.
Det var ingenting å si på energien, heller:
torsdagen kom de rett fra morgenflyet
og dro ut på treningsrunde på banen.

Vårt lag – Sondre Erevik Ronold,
Petter Mikalsen, Arne Ravndal, Ole
Berge Ramsnes og Jonah Pedersen –
ble etter hvert oppmerksomme på at
det var tett i toppen og at de kanskje

kunne vinne hvis alt klaffet på
slutten.

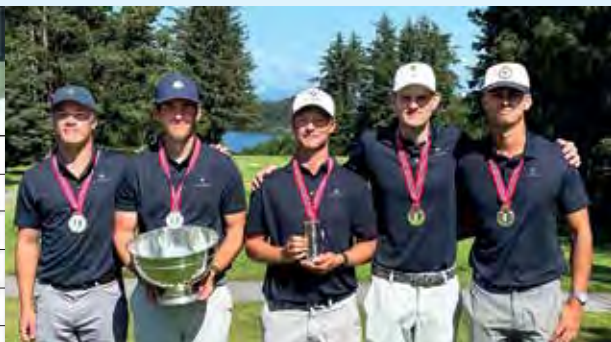
Beste singelrunde

Selv om storfavorittene blant damene,
laget fra Fana, vant suverent, hadde
begge våre lag de beste singelrun-
dene av alle lagene: herrene endte
på -11, syv slag bedre enn nest beste
lag, og damene på +1, fem slag bedre
enn nest beste lag.

Forts. neste side

Resultat HERRER

Pos	+/-	Navn	SCORE TO PAR		RUNDER						Total
			ToPar	Hull	1 dag	1	2	3	4	5	
★ 1	-	Losby Golfklubb	-40	F	-4	130	130	134	132	208	741
★ 2	1▲	Stavanger Golfklubb	-37	F	-11	144	126	142	130	202	744
★ 3	1▼	Sola Golfklubb	-36	F	-3	137	126	141	131	210	745
★ 4	-	Oslo Golfklubb	-29	F	-4	139	132	139	133	209	752
★ 5	2▲	Sunnfjord Golfklubb	-23	F	-4	146	128	148	127	209	758
★ 6	1▼	Gamle Fredrikstad Golfklubb	-18	F	+4	142	133	140	131	217	763
★ 7	1▼	Byneset Golfklubb	-15	F	+5	143	132	140	133	216	766
★ 8	1▲	Asker Golfklubb	-13	F	-3	150	133	147	128	210	768
★ 9	1▼	Drøbak Golfklubb	-11	F	-1	141	131	153	133	212	770
★ 10	-	Ålesund Golfklubb	-8	F	-1	142	136	149	134	212	773
★ 11	1▲	Bjærvann Golfklubb	+14	F	+5	147	133	158	139	218	795
★ 12	1▼	Natterøy Golfklubb	+15	F	+14	151	136	150	132	227	796
★ 13	-	Larvik Golfklubb	+24	F	+15	152	137	147	141	228	805
★ 14	-	Grini Golfklubb	+44	F	+23	153	143	153	140	236	825

Vinnerne: Losby Golfklubb

Tett i toppen

Som det går frem av resultatene, var det uhyre
jevnt mellom Losby, Stavanger og Sola. Det
kunne like gjerne ha gått Stavangers vei (eller
Solas), men sølv er absolutt ikke å kimse av!

Arne Ravndal slår ut på hull 17 i søndagens singelrunde. Han fikk birdie på hullet og endte på imponerende 67 slag.

Likevel: damene fra Fana – Silje Torvund Ohma, Mia Sandtorv Lussand og Marie Sandtorv Lussand – endte altså mesterskapet 16 slag bedre enn vårt lag – Tomine Sel, Rikke Nordvik, Ella Ingebretsen og Renate Grimstad – som så fikk sølv – hele åtte slag foran bronsevinnerne fra Sola Golfklubb. Fana-damene var desto mer imponerende fordi de altså bare var tre som skulle spille de fem rundene. Innsatsen lovet godt, ikke minst etter at Silje Torvund Ohma nylig hadde

spilt sin første store proff-turnering etter fire års collegegolf på Baylor. Men under mesterskapet i Stavanger kom det frem at Silje har bestemt seg for **ikke** å satse på profesjonell golf og skal nå begynne i ny jobb. Det har sikkert vært en tøff avgjørelse å ta all den tid hun på sitt beste lå på 179. plass på verdensrankingen for amatører. Vi kommer nok likevel til å se mye av henne i norsk golf på høyt nivå fremover, men golfen skal ikke lenger være hovedjobben hennes.

Silje vant blant annet NM individuelt i 2025 på Haga Golfklubb, året etter at vår Renate Grimstad fikk kongepokalen på Oslo Golfklubb. Så både Fana- og Stavangerlaget var representert med hver sin tidligere norgesmester. Silje lå også godt an til en seier i årets NM individuelt på Byneset Golfklubb, men hun endte med delt 2. plass sammen med Matilda Cederholm, slått av Julie Ulvund Kleppe (Sotra Golfklubb).

Forts. neste side

Resultat DAMER

Pos	+/-	Navn	SCORE TIL PAR			RUNDER					Total
			ToPar	Hull	I dag	1	2	3	4	5	
★ 1	-	Fana Golfklubb	-14	F	+6	65	68	66	65	219	483
★ 2	1	Stavanger Golfklubb	+2	F	+1	76	70	70	69	214	499
★ 3	1	Sola Golfklubb	+10	F	+10	76	63	77	68	223	507
★ 4	-	Haga Golfklubb	+23	F	+21	72	67	77	70	234	520
★ 5	-	Asker Golfklubb	+31	F	+26	78	69	76	66	239	528
★ 6	-	Bærum Golfklubb	+39	F	+26	79	73	75	70	239	536
★ 7	1	Sotra Golfklubb	+41	F	+22	82	75	73	73	235	538
★ 8	1	Oslo Golfklubb	+45	F	+29	79	72	77	72	242	542

Vi har damer helt i toppen

Bare et ørlite knippe av våre i alt ca 170 golfklubber (herav ca. 60 med 18 hull) kan stille med lag til NM. I Stavanger Golfklubb har vi vært heldige som både har hatt nok kvalifiserte spillere (og økonomi) til år etter år å sende vår elite til nasjonal dyst. Tomine Sel, som på bildet t.h. putter på hull 13 under årets NM Lag, kom på en respektabel 6. plass i årets NM individuelt.

Daglig leder og NM-deltaker Ole Berge Ramsnes holdt tale sammen med Norges Golfforbunds tournament director Gerd Solerød til et lydhørt og stort publikum før premieutdelingen.

Stilkarakter 10

Ole Berge Ramsnes kan vurdere det hele ut fra sin dobbeltrolle som klubbens daglige leder og lagspiller. Han er ikke i tvil: **både banen og gjennomføringen av turneringen får stilkarakter 10.**

-Samarbeidet mellom administrasjonen og turneringskomiteen fungerte veldig bra. Vi er heldige

som har medlemmer som stiller opp som funksjonærer og som gjorde en kjempegod jobb. Stavanger Golfklubb har bred erfaring med denne typen arrangementer, og det er derfor få "overraskelser" som dukker opp underveis. Jeg kommer ikke på noe konkret som bør gjøres annerledes til neste gang. I forbindelse med store arrangementer dukker det alltid opp noen misforståelser og annet småplukk, men det ble

håndtert godt i kulissene og er ikke noe spillerne merker, sier Ole. Men det er jo alltid noe å lære. Også nå, konkluderer han: - Både herre- og damelaget presterte dårligere enn konkurrentene på banens hull 18 under hele turneringen. Det er noe vi må forbedre til neste gang.

Hull 18 viste seg å være en uventet utfordring for våre spillere under dette mesterskapet.

Forts. neste side

DAMELAGET (fra v): Renate Grimstad, Tomine Sel, Anine Berge, Ella Ingebretsen og Rikke Nordvik.

VI GRATULERER SØLVLAGENE I ÅRETS NM!

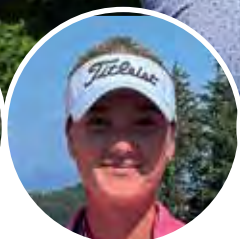
HERRELAGET (fra v): Are Friestad, Jonah Pedersen, Petter Mikalsen, Sondre Erevik Ronold, Arne Ravndal og Ole Berge Ramsnes.

USLÅÆLIGE FANA

Silje
Torvund Ohma

Mia Sandtorv
Lussand

Marie Sandtorv
Lussand

Anna Hedeveg
Braastad-Huth

Karen Klubben

Sandra Menes

Gull for fjerde år på rad!

Til sammen 6 Fana-jenter har bidratt til det som må sies å være sensasjonelt – med årets seier i Stavanger har de klart å vinne NM Lag Damer fire år på rad. **Trioen Silje, Mia og Marie** har spilt i alle mesterskapene, mens Anna Hedeveg Braastad-Huth deltok i 2023 og 2025. Karen var med i 2023, Sandra i 2025. Fana-laget har vært helt uovervinnelige med i alt 63 slags seiersmargin over de fire mesterskapene (4-23-20-16). **Hva er oppskriften?** Foreldrene til Mia og Marie er enige der de slapper av utenfor klubbhuset med vinnerlaget før premieutdelingen. -Jentene har kjent hverandre i alle år og er utrolig godt samspilte. Og så har de det veldig gøy sammen og elsker å konkurrere. De motiverer og hjelper hverandre, og det er en god oppskrift. Og så må vi ikke glemme at de jo er veldig gode golfere!

Fana-seire og marginer i Lag NM damer siste fire år:

2023

Sted: Oslo GK

Fana vant med 4 slag foran Oslo GK.

2024

Sted: Stavanger GK

Fana vant med 23 slag foran Losby GK.

2025

Sted: Fana GK

Fana vant med 20 slag foran Asker GK.

2026

Sted: Stavanger GK

Fana vant med 16 slag foran Stavanger GK.

FOTO: ELLEN JEPSON

Elin vant NM Senior på Kjekstad

KJEKSTAD GOLFKLUBB

144 spillere fra fjern og nær deltok i **NM Senior 2026** som ble arrangert på Kjekstad Golfklubb 20–21 juni. Turneringen er åpen for damer og herrer fra 50 år og oppover, fordelt på to dameklasser og tre herreklasser. **SGKs Elin Malde gikk helt til topps i D60** - og dette er hennes andre seier i NM Senior. I tillegg ble Elin tatt ut til å være med på laget som representerte Norge i **EM Senior i Bulgaria** i september. Dette er hennes tredje EM Senior etter Spania i 2023 og Slovenia i 2024.

KJEKSTAD GOLFKLUBB

Kjekstad Golfklubb (Asker kommune) ligger ca 22 min. m/bil øst for Drammen. Klubben ble stiftet 1976 og feirer sitt 50-års jubileum i år. **Hovedbanen** er en 18-hulls skogsbane (par 68), fint tilpasset landskapet som domineres av skog og vann. I tillegg finnes **en 9-hulls bane** samt tilbud om pitch & putt. Klubben har driving range, treningsgreener, proshop, kafé og et helårsåpent TrackMan-simulatorsenter og over 2 100 medlemmer. PS. Som logoen tilsier, er det mulighet for å treffe på elg på runden, men de er stort sett fredelige...

LITT OM NM SENIOR

NM senior er den øverste nasjonale turneringen for seniorer i Norge og arrangeres i samarbeid mellom Norges Golfforbund og golfklubben. Den er åpen for både amatører og profesjonelle. Det er ikke cut i noen klasser og alle deltakerne spiller to runder. **Handicapgrenser for påmelding:** Damer: 24,0 / Herrer: 18,0.

Turneringen er inndelt i 5 aldersklasser:

Senior damer (D50): f. 1966–1975 (maks 18 deltakere)
Eldre senior damer (D60): f. 1965 el. tidl. (maks 18 deltakere)
Senior herre (H50): f. 1966–1975 (ca. 54 deltakere)
Eldre senior herrer (H60): f. 1956–1965 (ca. 36 deltakere)
Superseniør herrer (H70): f. 1955 el. tidl. (ca. 18 deltakere)

Senior norgesmestere fra Stavanger GK (alle damer):

2018: Solfrid Foseide (D60 - spilt på Oslo GK), 2023: Elin Malde (D50 - spilt på Salten GK), 2024: Kjersti Jæger (D60 - spilt på Byneset GK) 2026: Elin Malde (D60 - spilt på Kjekstad GK)

-Så gikk turen til EM Senior Lag i Bulgaria

Fra premieutdelingen etter turneringen der 16 land deltok. Norges lag besto av (fra v.) Elin Malde (Stavanger GK), Ingrid Martens (Oslo GK), Grethe Byrkjedal (Sola GK), Kari Sandvik (Sola GK), Jannicke Bakken (Oslo GK) og Kristin Klæbo Larsen (Oslo GK).

I september 2026 var **Elin Malde** med på landslaget som spilte **European Senior Ladies' Team Championship** (arrangert av European Golf Association) på spektakulære BlackSeaRama Golf & Villas i Bulgaria. Det var et godt forberedt og sammensveiset lag, bestående av 6 damer fra hhv. Stavanger GK (1), Sola GK (2) og Oslo GK (3), som stilte til start.

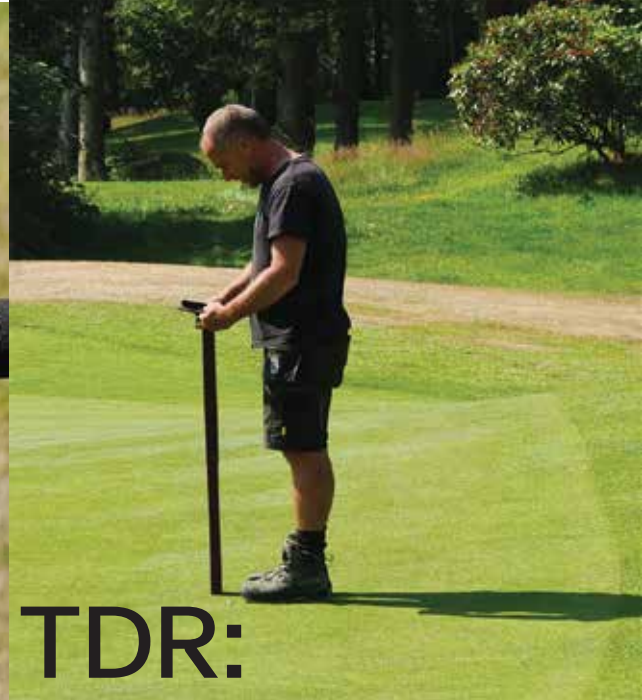
BlackSeaRama Golf & Villas i Bulgaria er en eksklusiv 5-stjerners golf- og luksusresort som ligger på en 200 meter høy klippe med en fantastisk utsikt over **Svartehavet**. Anlegget ligger i nærheten av byen **Balchik** og ca. 50 km fra flyplassen i **Varna**. Resorten har en **18-hulls mesterskapsbane** designet av den legendariske golfspilleren **Gary Player**. Dette var hans første ferdigstilte golfprosjekt i Øst-Europa. Området er bebygget i stil med toskansk byggeskikk og består utelukkende av lave villaer og leiligheter med privat eller felles basseng, terrasser og god plass. Gjester kan nyte flere gourmetrestauranter, et moderne velværesenter med innendørs og utendørs bassenger, spabehandlinger, tennisbaner og treningsrom. Stedet er et populært reisemål for både golfferiereisende og de som søker avslapning i rolige, luksuriøse omgivelser.

Elin Malde har gitt oss et lite resymé fra mesterskapet i Bulgaria:

I år håpet vi på å komme i A-gruppa, dvs. dårligst 8. plass etter to dager med slagspill (hvorav fem av seks scorer var tellende). Men årets nivå var **knallsterkt** – så vi hadde ingen sjans. Etter slagspillet lå vi på 14. plass av 16 land totalt.

Så de tre neste dagene var det matcher – en foursome og fire singelmatcher. Vi slo Østerrike første dag og Finland andre dag. Tredje dag tapte vi for Italia.

Det ble 10. plass, og vi er fornøyde.

FieldScout TDR: tar pulsen på greenen

Når greenkeeper Matt på en varm sommerdag går rundt på greenen med en **FieldScout TDR** og setter spydet ned i gressflaten, får han i løpet av sekunder tilbakemelding om fuktighetsnivået – og om gresset trenger vann.

AV ELLEN JEPSON (TEKST & FOTO)

FieldScout TDR (Time Domain Reflectometry) brukes på greener for å få umiddelbare og presise målinger av fuktighet i gressets rotsone. Det er viktig informasjon siden greenene er de mest sårbare og verdifulle områdene på golfbanen. For mye eller for lite fuktighet kan føre til blant annet skade på gressrøtter og gi redusert gressvekst og sykdom.

Nøyaktig fuktmåler

FieldScout TDR gir presise fuktmålinger (VWC%) siden den viser nøyaktig volumetrisk vanninnhold i jorda i løpet av sekunder. Da vet banemannskapet akkurat når gresset trenger vann, i stedet for å gjette basert på utseende. Måleren kan også identifisere tørre flekker før gresset tar skade.

Forebygger sykdommer og overvanning

Overvanning er en av de største årsakene til gressdød og soppsykdommer på golfbaner. Ved å holde greenene så tørre som mulig, men samtidig sunne, kan behovet for sprøytemidler mot sopp reduseres betydelig.

Jevnere spilleforhold

Vi golfspillere ønsker greener som er faste, raske og jevne over hele putteflaten. Fuktighetsnivået har direkte innvirkning på hvor hard greenen fremstår, og hvordan ballen ruller. Ved å holde fuktigheten stabil og jevn på tvers av alle hullene, sikres en mer rettferdig og lik spillopplevelse.

Overvåking av saltinnhold (EC) og temperatur

Moderne utgaver (som FieldScout TDR 350) måler også elektrisk ledningsevne (EC) og overflatetemperatur. EC-verdien forteller om løselige salter i jorda, noe som er kritisk for å unngå gjødsel- eller saltskader på gresset.

Kartlegging og GPS-data

Med innebygd GPS og Bluetooth kan greenkeeperen med 350-utgaven gå etter et rutenett over greenen, ta målinger og automatisk generere et fargekodet varmekart på en smarttelefon eller PC via FieldScout-appen. Dette gir full dokumentasjon over hvordan banen utvikler seg over tid. SMART & BRA FOR GREENEN!

En FieldScout TDR gjør det lettere å forhindre overvanning og hjelper til med å holde greenen sunn og frisk.

Junior & Elite: - Nå har vi bredden!

En solrik fredagsettermiddag i juni: 45 spillere mellom syv og 18 år følger godt med ute på tunet mens Junior & Elite-sjef Thomas Frafjord går gjennom hele listen – hvem skal spille med hvem og starte på hvilket hull i denne shotgun-scramblen på ni hull, hvem er kaptein på hvilket lag og hvem skal sende inn score. Attpåtil har han noen gode råd om hvordan hver enkelt kan få best utbytte av treningsopplegget.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)

OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Thomas har en naturlig autoritet. Og så gjør det hele forskjellen at han også er blid: når én av kapteinene er litt forsinket, rekrutterer han på flekken én av sine egne venner til å stille, til den forsinkede kommer og kan ta over. Alt mens han har i bakhodet at når golfkunden er fullført, skal 120 saftige hamburgere være klare på grillen.

Han har vært med i komiteen siden 2019 og tok over som leder i 2025.

Hvordan er ståa? Kommer stadig nye rekrutter inn og bidrar til bredde?

- Vi har jo hatt hull i en del årganger, men nå ser det mye bedre ut. Junior & Elite teller rundt 140 barn og unge mellom seks og 19 år.

Thomas Frafjord,
leder av SGKs Junior
& Elite-komitee.

Forts. neste side

Fra årets Olyo Juniortour som samlet jenter og gutter fra hele regionen.

Jeg vil tro at to tredjedeler av alle er med på treningsøktene, og i de store Olyo-tourene pleier vi å ha med 30–40 spillere.

Godt miljø også for hobbygolferne

Det var jo slik en tid at mange ble kjørt til treningstime og så rett hjem igjen etterpå. Da kan det være vanskelig å skape et godt og bredt kompismiljø. Men nå ser vi mindre av slike kjøre-og-hente-opplegg: rekruttene kommer gjerne inn i et større miljø, også på tvers av geografien. Og det er vesentlig, fordi de yngre som bor lenger unna, mye lettere kan spille fotball fordi det kan de gjøre på skolen sin.

Vi skal ha en jevn rekruttering, og slett ikke bare lage elitespillere, men også ha et godt miljø for alle som gjerne har golf som hobby. I den eldste gruppen er det mange som trener uten å spille konkurranser. Det største målet er at vi skal rekruttere mens de er små, og vi har gjort ganske mye for barna fra 10 år og nedover. Har du store nok kull, får du også resultatene. Sier sjefen, som selv har tre barn, på seks, ni og 13. - Alle spiller, og to av dem er med i dag!

De voksne skal være gode forbilder

Vi hører av og til at eldre spillere klager på juniorene på banen?

- Selvfølgelig er det viktig å sikre at alle kjenner reglene skikkelig godt og respekterer dem. Vi må opplagt hindre uheldige hendelser på banen. Men vi krever mye av dem, og en del av problemene kan også gå den andre veien: de aller fleste juniorene har opplevd at voksne har irettesatt dem eller gått gjennom uten å spørre om lov, for eksempel når de har vært for trege. Dette handler jo også om at de voksne skal opptre som gode forbilder, for gjensidig respekt. Det er topp at vi nå får den nye korthullsbanen på Rettedalområdet, for da blir det mye lettere å få barna ut, uten at de er i veien.

Forts. neste side

Ungene koser seg med ulike øvelser på vårt flotte treningsområde på Gamle åtten.

Stor oppslutning om Sommerskolen og fullpakket driving range.

Klubben har satset på juniorer gjennom femti år. Og nå er vi så heldige å ha et stort og solid korps av høykvalifiserte trenere at Petter Mikalsen kan steppe inn når Renate Grimstad har mammaperm.

Sjarmen i klubben

- Sammenlignet med mange rikere klubber på Østlandet må vi gjøre mer med mye mindre. Oslo Golfklubb har for eksempel et eget akademi som de kan hente inn unge talenter fra.

Men vi i vår klubb har en fin kultur, hvor de eldre finansierer de unge – og det er jo en del av sjarmen i klubben.

Shotgun-turneringer er vel spesielt verdifulle for miljøet, for kjennskap, samhold, læring og inspirasjon?

- Hver komité i SGK har rett til to shotgun-turneringer i sesongen. Vi tilpasser oss aktiviteten på banen, og legger vekt på å arrangere våre turneringer på tidspunkter der det ikke er så stort press, sier Thomas.

Nå skal han bort og ordne med hele den store grillfesten. En smilende Tomine Sel kommer tilbake etter noen hull som kaptein. Snakk om et flott forbilde for rekruttene: hun var norgesmester i 2024 (junior U19), står som

nr. 414 på europeisk ranking og har allerede sikret seg collegeplass i USA, men det blir først når hun har fullført videregående neste sommer.

Hun har tatt tid til dette også, i en sesong hvor hun spiller i rundt 30 store turneringer?

- Ja, det er kjekt å gi litt tilbake, og dette er også en virkelig god opplevelse!

Tomine Sel

Emma synes det er kjekt når ballen hun har slått fyker langt av gårde.

Ble lokket til golf med is

2026

Rikke har gjennom mesteparten av tenårene tilbrakt utallige timer på hjemmebanen i Stavanger og kjenner den som sin egen bukselomme. Som pro får hun spille på og bli kjent med mange ulike og spennende baner i Europa.

Lille Rikke syntes all sport var kjekt – men så ble hun lokket inn i golfen av foreldre og storebror: - Hvis du blir med til klubben, skal du få is! Etter fire år ved Rutgers University i New Jersey spiller hun nå som internasjonal pro på graden under Ladies European Tour og satser på å komme opp, samtidig som hun tar en mastergrad ved UiS.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Forts. neste side

2016

Etter skolen var det ofte rett på trening med andre juniorer.

Jeg begynte vel å spille golf i 12–13 årsalderen. Det er nok egentlig litt sent. Da jeg skulle begynne på videregående, måtte jeg jo velge idrett, og da havnet jeg på Wang topp-idrettsgymnas. Sommeren før jeg skulle begynne der, innså jeg at “oi, nå må jeg nok skjerpe meg litt!” Vi var en ganske liten gruppe, men opplegget var klart: hvis du ikke var på banen og trente masse timer hver dag etter skolen, var du ubrukbar. Vi var kjempeheldige, for Are Friestad og Henning Lindanger var trenerne våre. For meg ble det viktig at jeg vant siste Srixon i sesongen 2018. Da tenkte jeg: “dette kan jeg jo faktisk!”

Elitegjengen fra Wang deltok på juniortreningene og var gode forbilder for de yngre. Her er Rikke flankert av Vilde Marie Nystrøm og Mats Ege.

Ville til USA

Drømmen var klar: jeg ville til USA og spille golf på et universitetslag og visste at det da var vesentlig å velge riktige fag på videregående.

Jeg var glad i matte, og målet mitt hadde vært å bli ingeniør, men så tok altså golfen over.

Srixon-seier i Drøbak 2018 ble for Rikke en aha-opplevelse.

Du havnet på Rutgers-universitet i New Jersey. Hvordan?

- Foreldrene mine stilte opp og hjalp. Jeg hadde spilt mye internasjonalt, inkludert British Girls, brukte agenter, reiste mye rundt, hadde møter med forskjellige skoler og fant at jeg hadde best kjemi med treneren fra Rutgers. Det var ingen andre nordmenn der, men det passet godt fordi jeg ville ut av komfortsonen for å kunne lære mer. Det kom jo også ekstra komplikasjoner med at jeg startet i første koronaår og måtte ordne med allverdens vaksiner og dokumenter. Treneren var opp-tatt av at vi skulle ha en god utdanning, og samtidig reise mye rundt for å få se og oppleve mest mulig av USA.

Forts. neste side

2018

Rikke (midt på bildet) spiller på høyeste nivå i norsk golf, og har blant annet vært med og vunnet NM Lag Damer i 2018 (Miklagard), 2019 (Stavanger) og 2021 (Vestfold). Her fra NM Lag i 2024 der Stavangers damelag fikk 5. plass.

Jeg tror vi var i rundt 30 stater gjennom de fire årene jeg var der. Fagmessig sett valgte jeg økonomi til major (hoved-fag) og "environmental studies" til minor (bifag), forteller Rikke.

Fire år med collegegolf ga verdifull erfaring.

- Vi er så heldige i Norge

Neste store valg kom da etter college-årene: skulle hun som profesjonell spiller bli ute, der hun nå var godt kjent og hadde mange venner, eller dra hjem? -Jeg er jo veldig glad i familien min, og vi er heldige på så mange vis med Norge, inkludert de korte avstandene. Så jeg trener mest mulig og spiller internasjonalt – men det er viktig å ha noe mer i livet enn bare golf, for hvis du da har hatt en dårlig dag, er livet bare kjipt. Så nå holder jeg også på med en mastergrad her ved UiS – "Service, Leadership, International Business". Jeg hadde først tenkt å bruke 3–4 år, men fant ut at det skal gå greit på to år. Jeg hadde jo erfaring fra Wang og Rutgers: hvis jeg bare jobber, kan jeg klare det.

Selvfølgerlig er Europa-touren et hårete mål, og det skal uendelig mye til for å lykkes. - Det er langt unna, men ikke

umulig. Det gjelder å huske at selv om du spiller dårlig i dag, kommer en ny dag. Så langt denne sommeren er jeg mest fornøyd med en turnering i Sverige: da begynte jeg å spille litt solid igjen. Det aller viktigste i år kommer faktisk i desember, en kvalifiseringsturnering for Europa-touren i Marokko.

Enestående treningsanlegg

Og gjennom det hele er jo dette en toppklubb, med ikke bare et flott miljø og en kjempefin bane, men også enestående treningsmuligheter. Det er moro å se de neste kullene i sving. For eksempel er Ella Ingebretsen og Tomine Sel skikkelig stødige. De har juniortrening og jeg prøver å øve med dem så mye jeg kan.

Vi sitter i klubbhuset, rett under vinnertavlene. Første gang Rikke ble klubbmester var i 2016 da hun var 15 år gammel. -Du spilte ikke i klubbmesterskapet i år? -Nei, vi hadde et familietreff den uken. Jeg har bare vært med tre ganger – og faktisk vant jeg hver gang! Sier Rikke med et stort smil – går ut, slenger bagen over skulderen og vandrer avsted. For å trene.

Denne gjengen på bildet under fra NM Lag 2024 kjenner hverandre godt og har spilt mye på lag, men også konkurrert mot hverandre i ulike turneringer. De er klubbens beste damegolfere som blant annet fikk en flott andreplass i årets NM Lag i Stavanger (inklusive Anine Berge som ikke er med på bildet). Fra v.: Rikke, Renate Grimstad, Tomine Sel og Ella Ingebretsen. Mer om NM Lag 2026 finner du på sidene 6–11 i dette nummeret.

Stødige klubbmestere

Rundt 100 medlemmer stilte til start i årets KM. Ella Ingebretsen ble klubbmester damer – her er det utslag på hull 16, 2. runde.

De spilte stødig, begge klubbmestrene 2026 – Petter Mikalsen og Ella Ingebretsen. Men mønstrene var forskjellige: mens Tomine Sel og Ella lå nokså likt begge dagene, var det mye opp-og-ned og rundt-forbi hos herrene. Etter første runde lørdag hadde Ole Berge Ramsnes 4 under par, tre slag foran Sondre Ronold og åtte foran Petter. Søndag morgen ledet Sondre, foran Arne Ravndal og Ole, med Petter på fjerdeplass.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

KLUBBMESTER 2026:
Petter Mikalsen

Favoritten Mats Ege lå på femteplass etter åpningsrunden, men følte seg så uvel at han måtte trekke seg. Den som derimot opplevde lykkestunden på søndag, var Ole Berge Ramsnes: han lå på to slag ved greenen på nieren – og pitchet rett i koppen. Ballen gikk kraftig og høyt, traff stangen og datt rett ned. **Til en eagle.**

Slik praksis har vært de siste årene, var det shotgun-start på søndag slik at de fleste deltakerne kunne være på plass til premieutdelingen. Riktig nok har dette skåret seg flere ganger, fordi det har vært nødvendig med opptil tre omspill. Slike problemer oppsto ikke i år: resultatene var klare.

Forts neste side

Pos	+/-	Nat	Navn	Klubbnavn	SCORE TIL PAR			RUNDER			Total
					ToPar	Hull	I dag	1	2	3	
★ 1	3▲	🇳🇴	MIKALSEN, Petter	Stavanger Golfklubb	-1	F	-4	75	70	67	212

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Ut	10	11	12	13	14	15	16	17	18	Inn	Total
R1	5	6	4	4	3	4	5	4	6	41	4	4	3	4	3	3	5	3	5	34	75
R2	4	3	4	4	2	5	7	4	4	37	3	5	3	4	4	3	4	3	4	33	70
R3	3	4	3	3	2	3	4	5	5	32	3	4	5	3	4	4	4	2	6	35	67
STAVANGER GOLFKLUBB 24																					
Par	4	4	3	4	3	5	4	4	5	36	3	4	4	4	4	4	4	3	5	35	71

Ingen soleklar vinnerkandidat, men den knallsterke 67-runden til Petter siste dag snudde om på resultatlisten – godt hjulpet av en eagle på hull 6. Under er det Ole Berge Ramsnes som putter på hull 14, mens Sondre Ronold og Arne Ravndal følger ballen med falkeblikk.

Pos	+/-	Nat	Navn	SCORE TIL PAR			RUNDER			Total
				ToPar	Hull	I dag	1	2	3	
★ 1	3▲	🇳🇴	MIKALSEN, Petter	-1	F	-4	75	70	67	212
★ 2	1▲	🇳🇴	RAMSNES, Ole Berge	+1	F	-1	67	77	70	214
★ 3	2▼	🇳🇴	RONOLD, Sondre Erevik	+2	F	+2	70	72	73	215
★ 4	2▼	🇳🇴	RAVNDAL, Arne	+3	F	+1	72	72	72	216
★ 5	-	🇳🇴	PEDERSEN, Jonah	+11	F	+4	70	79	75	224

Bildet t.h.: Elin Malde, vinner av Damer 50+ i midten, flankert av Margaret Åsby og Anette Kristin Æsøy.

Derimot var ikke pokalene på plass ennå, men vinnerne kjenner dem godt, de har levd med dem før: Petter Mikalsen vant sist i 2019, og Ella Ingebretsen i 2022 og 2025.

Gode marginer

Lengst erfaring med å vinne, har Elin Malde som var klubbmester første gang i 1985. I år vant hun Damer 50+, ti slag foran Margaret Åsby. Også Bente Soltvedt hadde

god margin i Damer 65+, med ni slag til Bodil Borgen.

Gladmelding

For øvrig fikk Elin, som tidligere i år hadde vunnet NM Damer Senior, nok en gladmelding: hun var tatt ut til å spille på det norske laget til EM Senior Lag og skulle reise til Bulgaria allerede lørdag 29. august.

Forts. neste side

Bente Soltvedt, som vant Damer 65+, putter på hull 12. Medspillere er Bodil Borgen, Solfrid Foseide og Sigrun Lilleløyen.

Hun hadde spilt på den banen to ganger tidligere og liker den godt. Mesterskapet går over fem dager og de har nok å gjøre, med to dager slagspill, så tre dager matchspill. Fra Norge drar seks deltakere. *Flystreik?* Nei, hun regnet med at den ville ordne seg i god tid. Og det trengs, det er jo ganske mange stopp nedover kontinentet til Bulgaria.

I Herrer 55+ vant Neil McKay Fraser med fem slag foran Thomas Andersen, og hele 17 slag til Kurt Fredriksen på tredjeplass. Roger Iversen toppet Herrer 65+ med åtte slag mindre enn Tore Tollefsen, og 12 til Alf Christian Thorkildsen.

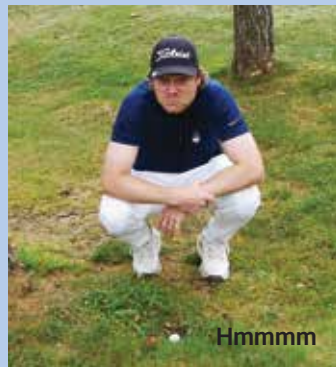
Det som ikke levde opp til forventningene for klubbmesterskapet, var meteorologene. Lørdag måtte

spillerne slite med kraftige vindkast, og søndag hadde solen gjemt seg godt. Desto kjekkere var det sikkert å stikke innom kafeen mellom rundene. Flóki, som ekspederte den dagen, var godt fornøyd med interessen. - Mange spiser en pølse etter de første ni. Enten det nå er til trøst eller til belønning, så gir det god energi!

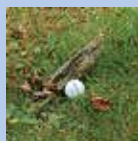

Flere EAGLES under årets KM

Det var ikke bare Ole Berge Ramsnes som fikk oppleve en eagle under årets største klubbturnering. **Sondre Ronold** fikk en på hull 9 (lørdag), **Petter Mikalsen** på hull 6 (søndag), **Vinjar Frøyland Foss** på hull 18 (søndag), **Sander Scaatun** på hull 9 (lørdag) – alle disse på par 5-hull. **Tomine Sel** (bildet) fikk eagle på hull 12 – som er et par-4 hull (lørdag).

Arne får et lite problem...

Laaangt utslag fra tee på hull 12. Ballen havner mellom noen trær i en liten skråning på venstre side ca. 25 m skrått opp mot flagget. En ganske stor bit av en grein/rot skaper litt bekymring hos Arne Ravndal. Han kjenner selvsagt reglene godt og velger å spille ballen slik den ligger. Vanskelig slag – havner i kant av green, men paret sikres likevel med to putt.

SLIK ER REGLENE: Hvis roten er helt løs, ikke vokser fast i noe, og kan plukkes rett opp, defineres den som en **løs naturgjenstand** (Regel 15.1). Fjerning er tillatt: Du har lov til å fjerne løse naturgjenstander overalt på banen. Hvis du flytter den løse roten, og dette forårsaker at ballen beveger seg, får du ett straffeslag (Regel 15.1b). Ballen må legges tilbake på sin opprinnelige plass før du slår. **Kort sagt:** Er roten løs, kan du fjerne den, men beveger ballen seg, får du ett straffeslag og må legge den tilbake. Er roten fast, må du spille ballen som den ligger, eller erklære den uspillbar (ett straffeslag).

Roger Iversen
(vinner 65+)

DE BESTE: Fra v.: **Herrer:** Sondre Ronold, Petter Mikalsen og Ole Berge Ramsnes (Herrer nr. 3, 1 og 2), Neil McKay Fraser – vinner Herrer 55+.

Damer: Bente Soltvedt – vinner Damer 65+, Elin Malde – vinner Damer 50+. Til slutt: Tomine Sel, Ella Ingebretsen og Sanna Olsen (Damer nr. 2, 1 og 3).

PREMIEUTDELING: Premieutdelingen ble improvisert på en utmerket måte. Pokalene var forsinket i leveranse, så da ble en golfball overrakt til den enkelte som et symbol på pokalen. Leder av turneringskomiteen, Tore Tollefsen, holdt styr på det hele, mens daglig leder (og spiller) Ole Berge Ramsnes overrakte ballen. Her er det Neil McKay Fraser som får sin. Kim Sem-Henriksen på flanken til høyre.

“Vi tar hensyn”

“Her er det fint å legge egg”, tenkte tjeldparet da de i vår fløy over det som skal bli klubbens nye 6-hullsbane. Mellom sand- og grushauger, bråk og ståk, gravemaskiner og dundrende hjullastere fant de redeplassen sin - midt i det travle anleggsområdet på Rettedalsjordet. Heldigvis var de kommet til snille dyrevenner.

AV ELLEN JEPSON (TEKST & FOTO)

Tjelden legger ofte eggene rett på bar bakke. Ytterst spartansk – ikke noe gress eller mykt dun slik andre fugler diller med. Likevel smart, for den gulbrune bunnfargen på eggene gjengir omgivelsene perfekt – og de mørke flekkene ser ut som småstein og skyggeeffekter i terrenget. Kamouflasjen er viktig, for det er mange flyvende fiender, også på en anleggsplass, spesielt kråke, måke og skjære.

Grunnen til at jeg mistenkte at det kunne være et rede i området, var at tjeldparet fløy opp, skrek høyt og prøvde å “skremme” da de ble oppmerksomme på meg der jeg gikk rundt med kameraet. Helt klart det var noe de ville ha meg vekk fra.

- Ja, her er ruging på gang

En smilende banemester Frode i gravemaskinen bekrefter min mistanke - jo, her er det rede. Han peker mot en kveil med rød rørledning, og ganske riktig, noen meter unna ligger det to egg. Så godt kamuflert at jeg nesten trækker på dem, selv om jeg beveger meg med museskritt. Eggene går helt i ett med den steinete bakken.

Hvordan takler dere å ha et rede midt i anleggsområdet?

Frode forteller at alle som jobber der har fått beskjed om ikke å forstyrre rugingen (så godt det lar seg gjøre). Gravearbeidet der eggene ligger er stanset. Frode & Co har også lest seg opp på at klekking tar 24-27 dager og har gjort beregninger om når dette vil skje. Så er det jo ikke sånn at ungene kan fly med en gang, men allerede kort tid etter klekking vil foreldrene lokke dem med til sikrere steder til de kan fly, 6-7 uker gamle. Begge foreldrene deltar i mating og ungepass, og ikke minst når det gjelder å beskytte de små mot ytre fiender.

Dere bryr dere virkelig?

- Ja, vi i banemannskapet er veldig bevisste på at vi skal ferdes varsomt og ikke ødelegge unødig for dyr og småkryp med det vi holder med, både her og ellers ute på banen. Så redet skal få ligge i fred og vi skal ikke grave der før rugingen er over, sier Frode.

Eggene er nesten umulige å oppdage slik de går i ett med bakken og omgivelsene på anleggsområdet.

Forts. neste side

-Vi kjører i omveier rundt redet slik at vi ikke forstyrrer, men nå er de blitt vant til oss, sier Frode.

Tjelden trives godt på golfbaner og er lett å kjenne igjen med det lange røde nebbet.

"Vilt med vilje" er et av mange tiltak iverksatt av klubben for å skape gode vilkår for fugler og småkryp på banen. Her er det blomstereng mellom hull syv og åtte.

Tjelden (midt i bildet) observerer hvert skritt jeg tar og skriker når jeg nærmer meg redet. Partneren prøver å avlede min oppmerksomhet nede på bakken - de jobber godt sammen.

Et kjært vårtegn

Med sin svarte og hvite fjærdrakt, langt rødt nebb og kraftige røst er tjelden lett å kjenne igjen. Den er et kjært vårtegn på golfbanen, ofte i små flokker, løpende omkring på jakt etter mark og småkryp. Den er vant til oss golfere og flyr som regel ikke vekk når vi kommer nær.

Tjelden har stor utbredelse i Norge, og er svært tilpasningsdyktig. Den er tradisjonelt en kystfugl, men finnes også ved store vassdrag, innsjøer og i kulturlandskap. Redet plasseres som regel rett på bakken i åpne områder, på sandstrender, svaberg eller enger, men tjelden kan også finne på å legge egg i grustak, på byggeplasser eller til og med på flate hustak.

Angrep er det beste forsvar

Tjelden er kjent for å være en svært høylytt, aggressiv og uredd forsvarer av reviret og redet sitt. Flere metoder tas i bruk for å jage bort inntrengere.

Bakkeangrep mot andre fugler:

Hvis en fremmed fugl eller konkurrent nærmer seg, tyr tjelden til en spesiell **trusselpositur**. Den går mot inntrengeren med senket hode, halvåpent nebb og skriker høyt.

Stupebombeangrep:

Dersom måker, kråker eller firbente rovdyr kommer for nær, letter tjelden og utfører aggressive og koordinerte stup mot hodet til inntrengeren mens den utstøter intense, repeterende varselrop ("plitt plitt pli-pli-pli").

Skuespill (Avledningsmanøver):

Hvis et menneske eller et rovdyr går rett mot redet, kan tjelden spille skadet. Den lander et stykke unna og flakser med "brukkede" vinger langs bakken for å lokke trusselen bort fra eggene. Når inntrengeren er lokket langt nok unna, flyr tjelden plutselig og uskadd av gårde.

Hissig mot mennesker og biler:

Tjelden er uredd og kan hekke nær folk. Kommer du for tett på et reir på en strand eller åker, vil du raskt oppleve at fuglene flyr lavt over hodet ditt og skriker øredøvende til du har trukket deg unna. Den kan også gå til angrep på sitt eget speilbilde i et vindu eller bilspeil fordi den tror det er en rivaliserende fugl.

Hvordan gikk det så med redet på Rittedalsjordet?

Jeg var flere ganger i området etter at eggene skulle vært klekket. Da opplevde jeg igjen å bli "angrepet" av tjeldparet. Jeg tok det som et godt tegn at fuglene var i beskyttelses- og kampmodus og ville ha meg vekk. Men jeg så ingen unger. Jeg håper og tror at de var klekket og at de var i skjul et eller annet sted i det høye gresset i utkanten av området.

De har i alle fall hatt mange snille hjelpere, og nye tjelder er alltid velkomne!

Full fart opp mot green på nieren – siste utfordring i klassen Mix 9 hull før det vanker pølser, brus og premieutdeling. Iben Malena Sem-Henriksen (forrest) vil pusje bagen selv, mens Ulla Tagesdatter Hatlestad og Mathilde Idsøe har overlatt jobben til sine respektive pappa-caddier.

Olyo juniortour: “veeeeldig kjekt!”

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Søndag 16. august: stadig nye grupper kommer inn på turneringskontoret for å få sjekket scorekortene etter fullført runde. - Dette var veeeeeldig kjekt, erklærer Iben, Ulla og Mathilde. Espen Håland fra juniorkomiteen finner alt i orden – og følger opp med “nå må dere love meg at dere går inn i kafeen og spiser en pølse!”

Ikke alle har en foreldre-caddie å ty til når den bratte bakken på hull 18 skal forseres – men disse unge guttene klarer det fint alene.

Hele 109 unge mellom seks og 19 år spiller Olyo juniortour i dag. 35 av dem er medlemmer i Stavanger Golfklubb og møter da juniorer fra en sterkt utvidet region: klubbene Utsikten, Sirdal, Haugaland, Hauge-sund, Nordvegen og Stord.

Her spiller fremtiden. Olyo juniortour er åpen for alle barn og juniorer og blir arrangert av klubbene i hver region. Alle kan delta, uavhengig av ferdighet og erfaring. Spillerne er inndelt i klasser etter kjønn, alder og ferdighet, og har mange valg – de minste kan for eksempel spille ut fra de hvite børstene på fairwayene. De eldre spiller egentlig 18 hull, men kan også velge ni. I aldersgruppen ni til 12 år har syv valgt å spille 18 hull, mens 32 holder seg til ni. Denne gangen er det så mange klasser at alle kan finne noe som passer.

Viktig møteplass

- Disse turneringene er en viktig møteplass der spillere fra forskjellige klubber blir kjent med hverandre, sier daglig leder Ole Berge Ramsnes. Petter Mikalsen nikker. - Disse treffene har også en nettverksfunksjon, samtidig som det er viktig for miljøet å få konkurrere på hjemmebane – mange juniorer bare trener og spiller for lite. For dem er denne touren kjempefin, også fordi det er rolig på banen uten masse voksne både foran og bak, slik

Daglig leder Ole Berge Ramsnes og trener Petter Mikalsen er rundt om på banen og følger med på spillet.

at barna ikke føler seg presset.

- Her er det tett i tett med pappa-caddier, og noen mamma-caddier?

- Ja, de aller yngste kan jo ikke gå og dra på golfbagen. Men når barna er litt større, er det gjerne bedre at foreldrene ikke er med, sier Petter.

- At dette er et attraktivt fellesskap med store muligheter, fremgår også av at veksten som begynte under pandemien fortsetter. Ved utgangen av mai hadde Norges Golfforbund nesten 163 000 medlemmer, opp med 8,9 prosent det siste året og med nesten 4 800 flere barn og unge, forteller Ole.

- Klubben vår har venteliste på rundt 200, men barn slipper å vente i kø forutsatt at de har tatt Veien til Golf-

kurs og forplikter seg til å gå inn i et fast treningsopplegg.

Selv om disse Olyo-tourene er i Norges Golfforbunds regi, står klubben som arrangør, og bare dommerne kommer fra NGF, sier Ole.

En firergruppe spillere diskuterer og gestikulerer iherdig når de kommer inn på kontoret: en av dem har markert ballen på greenen for så å ta den opp to ganger – er det lov? Espen gir klar beskjed: de må spørre en dommer.

Forts. neste side

Tunga beint i munnen på green 7! Signe Kjetilstad tar puttingen på største alvor, mens Emma Tollefsen (t.h.), pappa Tore Tollefsen (som også er klubbens turneringskomiteleder) og Constance Sevland Guedes står spent – og musestille.

Veldig skummelt når så mange står og følger med på utslaget. Isak Jolma Helland Kilter (klassen Mix 9 hull) har intet å frykte - perfekt slag!

Superkjekt å høre sammen

Spillerne har allerede fått kjekke suvenirer fra bordet inne på kontoret. Etter hvert som gruppene kommer inn, holdes det premieutdeling fortløpende. Tre spillere stiller opp og får tildelt medaljer i nesten ekte gull, nesten ekte sølv og nesten ekte bronse – folk klapper mens stolte foreldre fotograferer. Mange bilder blir ekstra kjekke fordi spesielt mange jenter har fått ny, rød hoodie med klubbmerke på: superkjekt å høre sammen!

Er det nå en enormt komplisert jobb å få orden på alle lister og resultater?

Turneringskomiteleder Tore Tollefsen lener seg avslappet tilbake i stolen: - Nei, slett ikke. Før trengtes det mye mer innsats. Men nå, med nye digitale løsninger, er det hele gjort med et tastetrykk: hver spiller gjør arbeidet selv med å melde inn scoren underveis.

Nye grupper kommer inn, og hver deltaker leser opp fra kortet: 4-7-5 -4-6-5... -Bra jobba, sier Espen, som sjekker at scoren han har på

skjermen er korrekt. Han vil dirigere dem opp til pølsegrillen, men noen mumler litt om is. - Typisk besteforeldre, sier Espen: de gir ungene dessert før middagen, is før pølser... Gjennom det hele holder været seg vennlig. Noen få, bittesmå byger tidligere på dagen har kanskje bare hjulpet til å gjøre greenene litt stødigere? Nok en gang har klubben levert. Arrangere turneringer, det kan vi.

Et stort støtteapparat av entusiastiske foreldre og besteforeldre følger med de aller minste fra første til siste slag.

GR TopChanger XP

- en spesiell maskin som gjør en NYDELIG JOBB

Det sier SGKs greenekspert Alf Inge Bjørnsen som har erfart maskinen i praksis.

AV ELLEN JEPSON (TEKST)

Hva er det som er så spesielt med denne maskinen?

- Det spesielle med TopChanger (som vår klubb har i samarbeid med Sola GK) er at den kombinerer lufting (høytrykksspyling) og sandinjeksjon i **én enkelt operasjon**, sier Alf Inge. Maskinen skyter vann under ekstremt høyt trykk rett ned i jordsmonnet. Vaku-umet som da dannes, suger med seg sand fra sandbeholderen direkte ned i de nyopprettede kanalene. Dette i motset-ning til tradisjonell hullpipelufting der jord-plugger først trekkes opp av greenen og hullene fylles med sand i separate arbeidsoperasjoner.

Bedre forhold for planten

Operasjonen som utføres av TopChanger medvirker til bedre drenering, økt luft-utveksling i rotsonen og dermed sunnere vekstmiljø for planten. Sanden bidrar til å fortynne veksthemmende organisk mate-riale i vekstlaget. Kanalene holdes åpne og forholdet mellom organisk materiale, luft og vann i rotsonen blir bedre justert. -Vannet som brukes til injiseringen tar vi fra vanningsanlegget. Vi kobler slangen til en overgang på en spreder ved greenen, sier Alf Inge.

Alt kan styres

Avstanden mellom hvert hull ligger på mellom 5–7 cm med en dybde på 11–13 cm. Trykket som vannet blir «skutt» ned med kan variere mellom 240–260 bar, litt etter hvilken dybde jeg vil ha sanden på. Både hulldybden og avstanden mellom hullene kan styres. **Dybden** justeres ved å regulere vanntrykket og maskinens kjørehastighet.

Maskinen er utstyrt med en kraftig pumpe som setter vannet under et enormt trykk inne i et sentralt vannkammer. Når en trykksensor på maskinens frontrulle registe-rer riktig posisjon, åpnes ventilene i brøkdelen av et sekund. Vannet presses i en tynn, konsentrert stråle med ekstrem fart ut gjennom dysene.

Det er denne voldsomme vannstrålen som skjærer hull ned i greenen. Når vannet treffer bakken med høy hastighet, oppstår det et undertrykk (Venturi-effekt). Dette undertrykket suger automatisk sanden med seg fra beholderen og plasserer den perfekt ned i hullet etter vannstrålen.

I én enkelt operasjon utfører TopChanger flere av de nødvendige prosessene som bidrar til å skape varige og sunne jordforhold i greenens vekstlag.

Avstanden mellom hullene styres ved å regulere kjørehastigheten på traktoren i kombinasjon med frekvensen på maskinens trykksensor/styring.

-Når TopChanger er ferdig med jobben på de aktuelle greenene, blir de kjørt over med **SpeedBrush** som koster sand ned i topplaget, deretter blir de dobbeltrullet. Greenen er spillbar umiddelbart etterpå.

Vinn-vinn

- Dette vil jeg kalle en "vinn-vinn"-situasjon både for meg som greenkeeper og for medlemmene. Jeg får jevnere og friskere greener gjennom blant annet reduksjon i organisk materiale, samt bedre rotutvikling og mer effektiv kontroll på vanngjennomtrenging. Denne metoden gir også minimal påvirkning på spillet, i motsetning til tradisjonell hullpipelufting, sier Alf Inge.

Etter ca. to uker med bare en lett jevn påførsel med vanlig dressing er hullene så å si usynlige.

Lange dager

- Under økten i månedsskiftet august/september gikk det med ca. 30–34 tonn sand fordelt på 19 greener. Vi jobbet fra 04.00–19.00 i to dager. Vedlikeholdet er tidkrevende siden det kjøres i bare ca. 0,6 km/t. Samme dag dresset vi også teestedene. Dette var den siste av årets to økter, den første var i april.

Her er det full gang på hull 8. TopChanger utfører lufting, sandinjeksjon og jordforbedring i én enkelt operasjon. Maskinen fyller umiddelbart de smale kanalene med sand, og siden den ikke graver opp store mengder masse som ved hullpipelufting, blir overflaten raskt spilleklar igjen.

Ørtidlig morgen. TopChanger i midten av bildet er klar til arbeid, men først må sandbeholderen fylles opp.

Jordprøven tatt fra greenen viser tydelig sandinjeksjonen og kanalene i vekstlaget.

FOTO: ELLEN JEPSON

SpeedBrush (over) gjør en god jobb når sand skal børstes ned i vekstlaget på greenen, og brukes både ved hullpipelufting og etter økt med TopChanger. Rulling jevner ut og presser rester av sand ned i overflaten.

Lufting med ninja tines i august.

Flere veier til sunne og luftige greener

For å tilføre greenen luft, fjerne gressfilt (thatch) og bryte opp kompakt jord, brukes det flere ulike mekaniske hjelpemidler og spesialmaskiner. Valg av metode og maskin avhenger blant annet av hvor dypt det er ønskelig å lufte, og hvor mye det kan "tillates" at greenoverflaten forstyrres. Hvilke tiltak som trengs, er avhengig av mange forhold og blir vurdert av greenekspertene i banemannskapet.

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

TopChanger

er beskrevet på forrige to sider og skiller seg ut ved at den kombinerer lufting og injeksjon av vann og sand i en og samme operasjon. Når greenen er børstet og rullet, er den klar for spill.

Lufting med ninja tines

Da banen var stengt for vedlikehold i august, ble det brukt lufting ved hjelp av "ninja tines", tynne rør som stanses ned i gresset, og som trekker ut ørsmå plugger (5 mm diam.) Så ble greenene dresset og rullet og kunne tas i bruk samme dag med minimal påvirkning på spillet. - Litt avvik i jevnhet, rulleegenskap og til dels stimp (rullehastighet) kan det bli etterpå, men bare for en kortere periode, sier Alf Inge.

Hullpipelufting

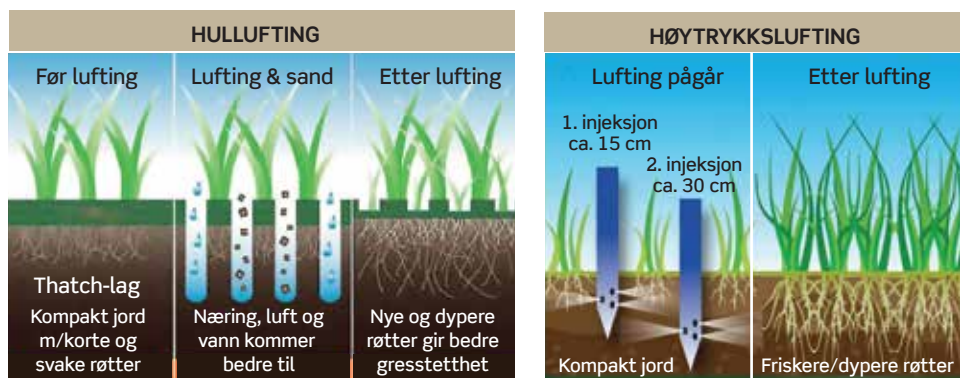
Ved mer tradisjonell hullpipelufting tas det ut større plugger (10–19 mm diam.), og denne metoden egner seg best sensommer og høst.

Høytrykkslufting

Air2G2 er en spesialmaskin for lufting av golf-greenere. Den løsner opp komprimert jord ved å skyte høytrykksluft dypt ned i bakken, og gjør jobben uten å ødelegge eller forstyrre gressoverflaten. Greenen er spillbar umiddelbart.

Her fra banevedlikehold i august som krevde "alle mann på dekk" i de ulike arbeidsoperasjonene.

Air2G2 frigjør kraftige støt med komprimert luft som sprer seg horisontalt og vertikalt under bakken.

Når rankinglisten er drømmen

De var opplagt tidlig krøket, mange av de 84 deltakerne i årets Srixon Tour-finale som gikk på Stavanger Golfklubbs bane i slutten av september. Desto mer sensasjonelt er det at to av våre seks deltakere - **Tomine Sel og Einar Kjetilstad** - vant sine klasser.

Men det er mange former for krøking, også: den yngste ble leid rundt på banen av den stolte bestemoren til Thea Bakken-Samstad, Losby Golfklubb. To-åringen var storfornøyd opptatt med å øve seg i å være helt stille – rent bortsett fra når han klappet for en vellykket putt. Thea, med et NM i lomma, spilte sammen med Tanisha Sahu, Bærum Golfklubb, Eunice Holland Forseth, Oslo Golfklubb og vår egen Filippa Sel (bildet under) i klassen Jenter 13–15.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (TEKST & FOTO)

SRIXON TOUR FINALE
SGK 26–28 sept

Filippa Sel (t.h.) lå på 3. plass etter dag 1, men så ble det litt for mange dobbeltbogeyr i runde 2 og 3, og det ble til slutt 7. plass. Men det er ingen tvil om at Filippa, med storesøster Tomine som forbilde og en 2. plass i Order of Merit, vil komme sterkt igjen. Helt t.v. står Tanisha som ble nr. 5. Eunice og Thea (de to i midten) lå likt etter runden mandag, begge med 220 slag. Dermed ble det omspill – og **Thea ble kåret vinner i U15.**

Forts. neste side

De ivrigste spillerne hadde deltatt i alle Srixon-tourene denne sesongen, intenst og målrettet opptatt av å komme seg inn på rankinglistene og å få collegeplass i Statene. Nå var kanskje det mest populære plagget de blå skjortene med **Wang toppidrett** på ryggen.

Siste Srixon i år

Denne avsluttende touren gikk lørdag-søndag-mandag sist i september. Touren var delt inn i fire klasser, hhv. gutter og jenter 13–15 år (U15) og 16–19 år (U19). Seks av våre juniorer, to gutter og fire jenter, deltok: **Jonah Pedersen** (U19), **Einar Kjetilstad** (U15), **Sanna Olsen** (U19), **Tomine Sel** (U19), **Rakel Nordvoll Frafjord** (U15), og **Filippa Sel** (U15). Altså to blad Sel, så langt, og Tomine har allerede sikret seg collegeplass. - Det må jo være noe med genene, sier pappa Svein Kjetil Svendsen som er på banen med mamma, Stina Sel. Og legger raskt til at hans eget handicap ligger på 22, så de genene kommer ikke fra ham...

Blir kjent med folk fra hele landet

Gjestene var skikkelig imponert over den flotte banen, også fordi det hadde bøttet ned på innspillingsdagen fredag. Lørdag var det velsignet tørt, med

høflige 13 grader, «føles som 12 grader» ifølge meteorologene. Spillerne er enige: noe av det aller kjekkeste med denne touren er å bli godt kjent med folk fra helt andre kanter av landet. Det står ikke på det sosiale heller: Svein Kjetil gledet seg over at Tomine hadde bedt en hel gjeng til middag fredag, og skulle servere en selvlaget pastarett. Disse unge vet mye om alt fra karbohydrater og proteiner til frukt og grønt. Sosialt sett er det en stor fordel at det kunne brukes shotgun-start de tre dagene, og at alle våre egne frivillige kunne slappe av og bare oppmuntre de unge: denne turneringen er Norges Golf forbunds totalansvar, og det medfører blant mye annet at forbundets turneringsgeneral Gerd Solerød er blid og effektiv på plass i klubben hun kjenner så godt.

Forts. neste side

Det er ikke første gang foreldrene til Tomine og Filippa Sel, Svein Kjetil Svendsen og Stina Sel, er på banen for å følge med på spillet – og det har vært både ned- og oppturer. I dag var det litt nedtur i U15 for Filippa, men det hadde hun ristet av seg da hun ble kalt opp og mottok 2. premie i Order of Merit i sin klasse. – Og selvfølgelig stor stas da Tomine kom stadig opp atten og satte paren på siste dag i årets Srixon. Dermed sikret hun seieren – og gikk også til topps i Order of Merit U19.

– Stødig putting gjennom hele turneringen, og Tomine endte opp med 3 x 72 slag. En eagle på hull 9 dag 1 gjorde opp for dobbel bogey på hull 16, og ellers var det ikke mye «gruff» å spore på denne imponerende 3-dagersscoren.

Pos	+/-	Ran...	Nat	Navn	Klubbnavn	POINT TIL PAR		RUNDER				Total
						ToPar	Hull	I dag	1	2	3	
★ 1	-	1	NO	SEL, Tomine	Stavanger Golfklubb	+3	F	+1	72	72	72	216
STAVANGER SRIXON 2026												
R1												
R2												
R3												
Par												

Dag 2 på hull 14. Fra v.: Karl Ludvig Busch Braathen (Askim GK), Einar Kjetilstad (Stavanger GK), Noah Sordal Pettersen (Bjaavann GK) og Henrik Rosario Brun (Oslo GK). Karl Ludvig ble nr. 2 og Henrik Rosario nr. 3. Se ellers Einars imponerende totalscore for de tre rundene under.

Her er Tomine Sel (Stavanger GK) under premieutdelingen flankert av Mille T. Carlsen (Haga GK) som ble nr. 2 og Julie Edsbergsløkken (Losby GK) som ble nr. 3. Tomine ble som kjent også vinner av Order of Merit.

SRIXON

Pos	+/-	Ran...	Nat	Navn	Klubbnavn	POINT TIL PAR		I dag	RUNDER			Total										
						ToPar	Hull		1	2	3											
★ 1	1▲	6		KJETILSTAD, Einar	Stavanger Golfklubb	+7	F	-1	71	79	70	220										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	Ut	10	11	12	13	14	15	16	17	18	Inn	Total
	R1	3	3	3	4	3	5	3	4	5	33	3	6	5	3	4	4	5	3	5	38	71
	R2	4	5	3	4	3	5	5	7	5	41	3	5	4	5	4	4	5	3	5	38	79
	R3	4	3	3	4	3	5	5	3	5	35	3	4	4	4	4	4	4	3	5	35	70
	STAVANGER SRIXON 2026																					
	Par	4	4	3	4	3	5	4	4	5	36	3	4	4	4	4	4	4	3	5	35	71

"Stinn brakke" på gårdsplassen i påvente av premieutdelingen som kom imponerende raskt. Det var mange takketal fra turneringsledelsen i Norges Golf forbund og fra vinnerne i de ulike klassene. Her var det også journalister og TV-team fra Norsk Golf, så det hele ble behørig dokumentert. Klubben var representert ved Petter Mikalsen, som sammen med NGFs Gerd Solerød, også hadde mange gode ord å si om avviklingen. Tomine Sel måtte levere to takketal – en for seieren U19 og en for Order of Merit – en oppgave hun klarte med glans. Det samme gjorde Einar Kjetilstad da han ble kalt opp "på podiet".

Banen og banemannskapet ble skrytt av i hver eneste av de mange takketalene, både fra ledelsen i Norges Golf forbund og spillerne selv. De flotte greenene ble spesielt fremhevet. - Banemannskapet kjørte fullt arbeid gjennom hele turneringen, forteller Alf Inge Bjørnsen. - Vi klippet blant annet greenene med singel + rull, vi raket bunkers hver dag og så fjernet vi duggen på alle spilleflatene og fylte i divots. Søndag kveld gikk vi over med klipping av teesteder og fairways.

- På golfbanen handler det ikke om hva jeg **ikke** kan – men om hva **jeg kan** få til

Det krever enorm konsentrasjon bare å treffe ballen, spesielt siden Sindre, i tillegg til alt det andre, også har sterkt nedsatt syn.

- Fokus på ballen, pusten dypt - ikke for lang baksving – booom – den hvite kula fyker av gårde nedover bakken, og ny ball som fiskes frem på matta går samme vei. Men det er ingen selvfølge at Sindre Eide kan stå på driving rangen og slå baller denne fine høstdagen – siden han verken kan gå eller stå oppreist ved egen hjelp. Men takket være para-golfbilen som klubben disponerer, er det blitt mulig for han å spille golf.

AV ELLEN JEPSON (TEKST & FOTO)

Sindre har hatt store utfordringer med bevegelse siden han var liten. -Jeg kunne ikke gå "normalt" før jeg var rundt tre år, og som barn måtte jeg ofte stoppe opp og hvile når jeg gikk, sier han. Siste syv år har han trengt rullestol for å komme seg rundt. Det var i mange år mistanke om cerebral parese. - Jeg har måttet bruke ortoser

(stabiliserende hjelpemidler) fra jeg var ca. 16 år, forteller Sindre. - I ettertid har det vist seg at CP-diagnosen antakelig ikke var riktig, og nevrologene mener nå at det trolig er en genetisk årsak til problemene med bevegelse. - I tillegg har jeg Bekhterevs sykdom, hofteproblemer og en lang historie med skader og flere ulykker, den mest alvorlige i 2022 i et

sammenstøt ute med den elektriske rullestolen. Jeg knuste blant annet både ankelen og kneet og fikk dobbelt brudd i leggen, sier han. I dag har Sindre et langt titanimplantat i det ene beinet, og funksjonen i det andre er sterkt nedsatt. Beskjeden etter operasjonen var ganske brutal: -Jeg måtte regne med at jeg aldri ville kunne gå på beina igjen, sier Sindre.

Forts. neste side

Sindre (t.h.) har følge av sin personlige assistent (t.v.) og i midten står daglig leder i Stavanger Golfklubb, Ole Berge Ramsnes. Ole har bidratt med følgende informasjon om golfbilen som Sindre benytter:

Paragolfbil (Paramotion)

Klubben disponerer en paragolfbil av typen Paramotion, som vi låner av Norges Golf forbund på ubestemt tid. **Bilen er tilgjengelig for alle som er avhengige av den for å kunne spille golf, og utlån er kostnadsfritt.** Dersom Paramotion lånes i administrasjonens kjernetid (09.00–15.00), kan vi bistå med både klargjøring og tilbakelevering av bilen. Ved utlån utenom kjernetiden må brukeren selv sørge for henting og tilbakelevering.

Paragolfere som ikke har spilt golf tidligere, må delta på Veien Til Golf kurs (VTG). Paragolfere kan ta kontakt med administrasjonen for mer informasjon.

Nye brukere av paragolfbilen vil ved første gangs bruk få følge av en ledsager fra administrasjonen. Dette for å sikre at brukeren får nødvendig opplæring i håndtering av bilen, samt tilstrekkelig kunnskap om hvordan den skal kjøres på banen på en trygg og hensynsfull måte. Målet er å ivareta sikkerheten og å minimere slitasje på banen.

Golf som aktivitet

De siste årene har derfor rullestolen vært Sindres viktigste fremkomstmiddel. Men det betyr ikke at han har sluttet å være aktiv. Tvert imot har han vært opp-tatt av å finne idretter og aktiviteter som kroppen faktisk kan være med på - Jeg har også drevet med pararoing og rullestolrugby. De ulike idrettene har gitt meg mye glede og mestring. De har også vist meg at det er mye som er opp-nåelig med god tilrettelegging – slik at jeg kan delta på mine egne premisser.

Golfmiljøet gir energi

-Jeg er en utadvendt person som elsker å leve, møte nye mennesker og være en del av "gjengen", forteller Sindre. - Derfor betyr det mye at golfen ikke bare er en fysisk aktivitet, men også gir en mulighet til å være sosial og dele gode øyeblikk med andre. Med golfbilen kan jeg komme meg rundt på banen eller opp på driving rangen. Der kan jeg trene, konkurrere med meg selv og hele tiden prøve å bli litt bedre. Jeg har fått veldig god hjelp av dyktige trenere, og blir av og til "pushet" til å prøve nye ting, blant annet ulike grep. Det inspirerer og gjør meg nysgjerrig på potensialet mitt.

Golfbilen betyr mye

- Golfbilen er en veldig viktig del av dette, sier Sindre. Det unike med Paramotion er at den har en ståfunksjon som løfter brukeren trygt opp fra sittende til opp-reist posisjon på få sekunder. Dette gir stabilitet og full bevegelsesfrihet i skuldre og armer til å utføre en naturlig golfsving. En vanlig rullestol har ikke den funksjonen og er heller ikke bygd for å kjøre rundt på banen med.

- Uten golfbilen hadde det ikke vært mulig for meg å komme meg opp i stilling god nok til å svinge en golfkølle, sier Sindre.

Formidle golfglede

For Sindre handler det ikke bare om å spille golf selv. Han har lyst til å formidle til andre med fysiske utfordringer at det går an å finne en plass i golfmiljøet og oppleve glede og mestring. - Golfen gir deg mulighet til å være aktiv på din måte og i ditt eget tempo, og med golfbilen åpner det seg opp nye muligheter til å komme seg ut og trene.

- Jeg håper min historie kan inspirere andre til å prøve golf. Og så er jeg veldig takknemlig for den gode hjelpen og støtten jeg har fått her i klubben, den har vært helt vesentlig for å komme i gang, sier Sindre.

- Golfen gir verdier som er vanskelig å måle i slag og handicap. Du kommer deg ut i frisk luft og flott natur, treffer andre mennesker og får utfordret deg selv.

Når jeg står på golfbanen med køllen og konsentrerer meg om det neste slaget, er fokuset på golf – ikke på alt kroppen min ikke kan.

Nevnes må at Sindre, tross sterk syns-nedsettelse og konstante smerter, er utøvende kunstner. Han maler sterke, dynamiske og fargerike bilder, ofte på store flater. - Med farger, pensel og lerret samt heavy metal på ørene (som han kun oppfatter bassen av på grunn av nedsatt hørsel) – ja, da har jeg det godt, sier Sindre.

Sindre nyter å være på golfbanen, og i golfbilen kan han komme seg rundt, heise seg selv opp i posisjon til å slå baller, men også sitte ned i komfortabel stilling og ta pauser når han trenger det.

TIM'S PAIRS 2026

Tim var strålende fornøyd med den enorme oppslutningen om turneringen som han startet opp i Fana Golfklubb og tok med seg til vår klubb. Bildet er tatt etter at gruppe 1, som Tim selv spilte i, var kommet inn, så nå var det bare å gå i gang og forberede kveldens store premieutdeling.

- *biggest one ever*

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

– I de 20 årene jeg har arrangert denne turneringen, har oppslutningen aldri vært større, forteller Tim Brookes. Grensen for påmelding var satt til 120 par, men til slutt stilte hele 134 par i TIM'S PAIRS 3. oktober. Formatet var som tidligere, **best ball** med to shotgunstarter, henholdsvis kl. 09.00 og 14.00. Med doble grupper på nesten alle hull, kombinert med mye regn helt frem til i 11-tiden, ble det en del venting. Men det var ingen sure miner av den grunn!

Tonje Berge hadde hatt en fin, men «litt» våt runde, og var glad da de kom til syven, siste hull, etter godt og vel fem timer. Hun hadde spilt solo flere hull siden partneren hennes måtte bryte før de var ferdige. Men da var det jo bare å spille «vanlig singel» sammen med de to kjekke medspillerne, onkel og nevø, Bjørn Staale Jenssen og Martin Staale Jenssen.

TIM'S PAIRS

- 268 påmeldte – hva er det med denne turneringen som tiltrekker seg så mange?

- Ja, og også mange besøkende, forteller Tim. Det kom folk fra hele 11 ulike klubber i tillegg til vår egen. Det er jo veldig flotte premier, og mange synes nok det er en kjekk og spesiell turnering hvor du selv velger en partner å spille med.

Og vi så det tydelig ute på banen: Far spilte med sønn, bror med bror, bestekamerater, søskenbarn og ektefeller med hverandre, og handicap varierte fra +5,5 til over 40.

- Og ja, premiene er flotte. Totalt brukte vi ca. 80 000 kroner på hovedpremiene og ca. 20 000 kroner på «special prizes», sier Tim. Det er i alt 13 lagpremier med omtrent samme verdi, og de som vinner, kan velge først, så nestemann osv. Premiene er alt fra flott golfutstyr til Garmin-klokke for «closest to the pin». Tim utdyper: - Det brukes desidert mer på premier i denne turneringen enn i andre klubbturneringer. Og det er en god dag for klubben, både i form av greenfee (turneringsrate på 450 kroner) og startkontingent (200 kroner).

- Det ble jo litt sent før premieutdelingen. Var det mange som ventet?

- Ja, det var en gruppe på ca. 40 som var igjen. Men det jeg gjør før premieutdelingen, er at jeg sjekker vinnerlisten. Så tar jeg ut noen av de mest verdifulle premiene til vinnerne i gruppe 1, hvis de ikke er til stede der og da og kan velge selv.

- Hva med neste år – kan det bli noen forandringer basert på erfaringene fra årets turnering?

- Formatet blir det samme som før. Jeg synes det er fint at folk kan spille en hel runde skikkelig golf, slik som i best ball. Men vi kan vurdere en litt tidligere start for morgen-gruppen, slik at det ikke blir venting for dem som har sen start. Men som sagt – det hadde gått helt fint i år også «if the weather had been a bit nicer in the morning», avslutter Tim med et stort smil.

BEST BALL: Alle på laget (i denne turneringen to) spiller sin egen golfball fra utslag til hull på hvert eneste hull. **Kun den beste teller:** Når hullet er ferdig, registreres kun det laveste resultatet fra en på laget som lagets score på det hullet.

Denne spillekameratgjengen hadde gått «all in» på stil, både foran og bak, med like trøyer og navn på brystet. – Ganske gira på å komme skikkelig i gang i den fine sola i gruppe 2, her på hull 13, som var deres første hull. Fra v.: Jørn Meling, Rune Kjenes Hansen, Ronny Skalle og Njål Atle Stangeland.

Disse to lagene startet på hull 17 om ettermiddagen, fra v.: Øyvind Soltvedt med fruen, Bente Elisabeth Soltvedt, Liv Lokna og Anders Hatteland.

Oddbjørn Larsen og onkelen, August Larsen, vant turneringen i 2025 og hadde høye forventninger i år. – Det går ikke helt etter planen, sier Oddbjørn (t.h.), der de setter ut på hull 6 i gruppe 1.

Kjekt å spille med pappa, synes Henrik Sel, som er lillebroren til våre flinke elitespillere, Tomine og Filippa Sel. Jentene spilte også i Tim's Pairs, men om ettermiddagen. Pappa Svein Kjetil Svendsen og sønnen startet på hull 12 kl. 09.00 og fikk oppleve både regn og sol på runden.

Tenk så mye vi har å glede oss til!

De som har vært på banen i år, har sikkert lagt merke til den store omveltningen som har skjedd på Rettedalsjordet. Månedsvis med graving og tilføring av tusenvis av lass med jord, sand og grus har forvandlet den tidligere kornenga til det som skal bli vår nye 6-hulls bane og treningsområde. Kunstgresset er lagt, og på flatene som er isådd, begynner gresset å titte opp.

FOTO: ELLEN JEPSON

